

Bakterier, venner eller fiender

En kjetters syn på influensaens rolle når det gjelder sykdom og helse

Av Dr. Sherri Tenpenny, USA.
Oversatt til norsk av Pearl Shanti Lodur-Lionheart og Andiran Lionheart.

Illustrasjonsfoto: colourbox.no

Vi har alle lært at bakterier er skadelige for oss, og at de lurte rundt hvert hjørne, klar til å invadere forsvarsløse mennesker. Leger og media snakker om svineinfluensaen som om det å bli utsatt for den er en uunngåelig katastrofe, hvis man ikke, selvfølgelig, får den livgivende vaksinen. Vi gjør store anstrengelser for å bekjempe disse potensielle fiendene: Vi vasker hendene våre hyppig, vi lærer å nyse i armkroken og vi rynker på nesen ved tanken på å spise en brødbit som vi har tatt opp fra gulvet. Er dette nødvendig? Eller kan man se det annerledes?

En av uenighetene mellom vanlige leger og de som omfavner alternative behandlingsmetoder er synet på hvordan bakterier (sykdommers bakterieteori, Louis Pasteur) påvirker helsen. Bakterieteorien til Pasteur er omstridt. Å stille spørsmål ved denne teoriens gyldighet utløser splittelse og fiendskap blant både leger og lekfolk.

Hvorfor? Fordi å utfordre Pasteurs mekaniske sykdomside' – å finne den riktige medisinen for hver bakterie – var frøet til det farmasøytiske imperium. Ikke desto mindre er det svært uheldig at Pasteurs forutsetning ble akseptert som den eneste riktige, slik at andre teorier ble utelukket.

Vi har passert år 2000, og det er ingen tvil om at et prinsipp fra 1800-tallet burde ha utviklet seg. Immunforsvarets skrøpeligheit er en medisinsk myte. Vi trenger en bedre forståelse av forholdet mellom mennesker og mikrober for å leve med optimal helse.

En forklaring på immunsystemet

Immunsystemet er den kompliserte samhandlingen mellom hvite blodlegemer, antistoffer, hormoner, proteiner,

”Mikrober som sameksisterer med mennesker er symbiotiske – organismer som er gjensidig nyttige, og som betraktes som en del av den normale flora. Immunforsvaret kan lett gjenkjenne bakterier som ikke er symbiotiske og eliminere dem.”

enzymmer og betennelsesmolekyler som kalles cytokiner. En handling i stille synkronitet for å opprettholde helsen. Kroppen er utsatt for milliarder av mikrober på huden, i munnen, i fordøyelseskanalen og fra alt vi berører. Mikro-

ber som sameksisterer med mennesker er symbiotiske – organismer som er gjensidig nyttige, og som betraktes som en del av den normale flora. Immunforsvaret kan lett gjenkjenne bakterier som ikke er symbiotiske og eliminere dem. Denne prosessen skjer tusenvis av ganger pr. dag med lite ståhei. Det er imidlertid ikke invaderingen av ytre mikrober som fører til symptomene som er kjent som infeksjoner, det er nedbrytningen av immunforsvaret på grunn av forgiftninger og svekkelser som tillater dette å skje.

Historisk sett blir Pasteur betraktet som en ruvende skikkelse innen medisinsk forskning. Noen av hans oppdagelser var utvilsomt bemerkelsesverdige. For eksempel har Pasteur fått æren av utviklingen av pasteuriseringen, en metode hvor mikrober blir ødelagt av sterk varme. Å undersøke prinsippene for hans bakterieteori, som er vedtatt medisinsk historie, er meget vanskelig, særlig med hensyn til Pas-

teurs posisjon innen medisinsk forskning. Imidlertid finnes det et annet syn på sykdom som utfordrer Pasteurs 150 år gamle prinsipp:

Helse handler om en kroppstilstand som kalles ”terrenget”, eller ”jordsmonnet”, og bare når immunforsvarets ”jordsmonn” er forstyret eller forgiftet kan patogener formere seg.

Å fornye bakterieteoridebatten

Bakterieteorien og det motsatte synspunkt er en del av den medisinske historie. Mange kjente personer sent på 1800-tallet og tidlig på 1900-tallet var involvert i denne diskusjonen. De mest kjente var Pasteur og de samtidige Claude Bernard og Antoine Bechamp.

sine formodninger. På sitt dødsleie sa han:

”Bernard avait raison. Le germe n'est rien, c'est le terrain qui est tout.” (“Bernard hadde rett – bakterien er ingenting – jordsmonnet er alt.”) Imidlertid, innen Pasteurs død hadde hans bakterieteori blitt så økonomisk innbringende at moderne medisin avviste hans innrømmelser ved å hevde at det kun var en døende manns forvirrende tale. Man bør alltid huske: Penger er medisinen – ikke kuren...

Fordelene med patogener?

Det kan være at rollen til både bakterier og virus er å igangsette en betennelses respons, en begrenset cytokin-storm,

giftstoffene.

Kanskje mikrober er kjekt å ha, de holder immunforsvaret i gang og renser ut møkka. Hvis alt på denne planeten er her for en grunn, og det ikke finnes noen feil, kanskje en influensa-episode, med økningen av slim, hoste, snørr og diare' er en måte kroppen renser ut sitt indre avfall.

Å støtte kroppen gjennom den utskillelsesprosessen ved hjelp av homeopati, urter og kinesisk medisin – istedenfor å undertrykke symptomene ved hjelp av den vestlige medisins redskaper – kan være nøkkelen til langvarig helse og et langt liv. Fra dette perspektiv, istedenfor å være problemet, er virusene en del av løsningen,

”Symptomene til influensa, eller lungebetennelse - feber, forkjølelse, hoste og overdreven slimproduksjon er faktisk sekundære sykdommer, den første sykdommen er tapet av helse i det underliggende vev.”

Begge var sterke kritikere av Pasteurs arbeid, men det var Bernard – en fysiolog som ble utropt som Eksperimentmedisinens far, som kom med følgende uttalelse i en gruppe av leger og vitenskapsmenn:

”Terrenget er alt, bakterien er ingenting”, hvilket skapte en stor debatt. Så naturstridig det enn synes, så er bakterier tiltrukket til det syke vev, det er ikke de som er hovedårsaken til at vevet er blitt sykt. Et sitat fra Dr. Rudolph Virchow, den moderne patologis far, støtter dette:

”Hvis jeg kunne leve mitt liv en gang til, ville jeg bruke det til å bevise at bakterier søker sitt naturlige tilholdssted – sykt vev – heller enn å være årsaken til dødt vev. Med andre ord, mygg søker stillestående vann, men de er ikke årsaken til det stillestående vannet”

Symptomene til influensa, eller lungebetennelse - feber, forkjølelse, hoste og overdreven slimproduksjon er faktisk sekundære sykdommer, den første sykdommen er tapet av helse i det underliggende vev.

Bernards syn er at sykdom er en ”innsiden og ut” jobb, som betyr at når en kropp er forstyret av dagens gifter – vaksiner, kjemikalier, tungmetaller, bearbeidet mat, konserveringsmidler etc – så vil sykdom oppstå. Disse molekylene skaper en forsuret celledilstand. Når cellene blir ”sure”, finner patogener et fordelaktig miljø å formere seg i.

Noe som er lite kjent når det gjelder Pasteur, er at han hadde tvil om

for å hjelpe kroppen til å avgifte seg selv. Det ville være svært interessant å undersøke det som blir utskilt under en influensarunde for kjemikalier og tungmetaller.

For eksempel, hvis en person ble rapportert død av ”viruspåført lungebetennelse”, kanskje kroppen prøvde å kvitte seg med store mengder slim som inneholdt kjemikalier. Hvis personenes immunforsvar var for svakt for å mønstre en passende respons eller lymfene var for tilstoppet til å drenere oppsamlede avfallsstoffer – og flere kjemikalier ble tilført under den akutte fasen, slik som aspirin, antibiotika, anti-betennelsesmedisiner og steroider – så kan kroppen ha blitt overveldet, noe som medførte personens død. Når avgiftningsprosessene ikke fungerer, skjer en overbelastning på grunn av

”opprydningssmannskapet”. Det er viktig å merke seg at menneskerasen har utviklet seg på grunn av sitt forhold til mikroben, ikke til tross for dem. For en ny tanke!

Istedenfor å frykte influensaen og gjøre alt man kan for å unngå den – inkludert å bruke milliarder av dollar på å skape en eksperimentell vaksine – så er det OK å bruke en uke eller to i sengen, for å rense ut akkumulerte giftstoffer.

Jeg er sikker på at mange vil betrakte dette utsagnet som nærmest latterlig. Jeg vil derfor sitere Mark Twain:

”What gets us in trouble is not what we don't know, it's what we know for sure that just ain't so.”

Fra boken “FOWL – birdflu: It's not what you think! Bestilles på: www.drtenpenny.com

Illustrasjonsfoto: colourbox.no